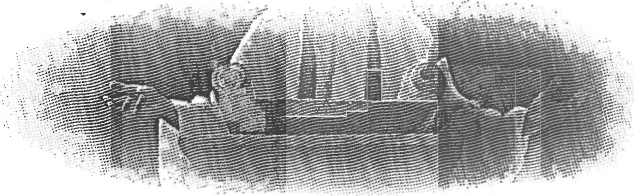

BÀI HỌC 3

QUAN ĐIỂM CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ CỦA CÁC SỨ ĐỒ VỀ KINH THÁNH

CÂU GÓC: “Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời” (Ma-thi-ơ 4:4).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ma-thi-ơ 4:1–11; Ma-thi-ơ 22:37–40; Lu-ca 24:13–35, 44, 45; Lu-ca 4:25–27; Công vụ 4:24–26.

Thật đáng tiếc, trong thời hiện đại, Kinh Thánh được tái diễn giải, phần lớn, qua lăng kính của một triết lý hoài nghi về cả sự soi dẫn trong Kinh Thánh lẫn uy quyền của Kinh Thánh. Mà thật vậy, người ta đã xem Kinh Thánh như chỉ là những ý tưởng của loài người khi họ sống trong một nền văn hóa tương đối sơ khai, khi mà họ là những người không thể hiểu được thế giới như chúng ta ngày nay. Đồng thời, yếu tố siêu nhiên đã bị hạ thấp hoặc thậm chí bị xóa khỏi bức tranh, biến Kinh Thánh thành một tài liệu, thay vì là quan điểm của Đức Chúa Trời về con người, đã trở thành quan điểm của con người về Đức Chúa Trời. Và kết quả là, đối với nhiều người, Kinh Thánh đã trở nên không liên quan nhiều trong thời đại của tư tưởng Darwin (hay là Thuyết Tiến hóa) và triết học hiện đại.

Tuy nhiên, chúng ta hoàn toàn từ chối cách nhìn đó. Thay vào, trong Tân Ước, chúng ta có thể thấy phương cách đã được soi dẫn để xem xét toàn bộ Kinh Thánh bằng việc học hỏi cách Đức Chúa Giê-su và các sứ đồ hiểu Cựu Ước, là Kinh Thánh duy nhất mà họ có vào thời đại của họ. Họ đã học qua những nhân vật, địa điểm và các sự kiện được mô tả như thế nào? Họ có những giả định và phương pháp giải thích nào? Chúng ta hãy theo dõi họ và sự hiểu biết của họ, thay vì quan niệm sai lầm của những người không được soi dẫn mà những giả định của bọn họ chỉ dẫn đến sự hoài nghi và nghi ngờ về Lời Chúa.

1. VÌ CÓ LỜI CHÉP RẰNG

Phép báp-têm của Chúa Giê-su bởi Giăng Báp-tít đã đánh dấu sự khởi đầu chức vụ của Cứu Chúa, sau đó Chúa Giê-su được Thánh Linh dẫn vào trong nơi đồng vắng của xứ Giu-đê, nơi mà trong tình trạng con người yếu đuối nhất của Ngài, Ngài đã bị Sa-tan tìm cách cám dỗ.

Đọc Ma-thi-ơ 4:1-11. Làm thế nào để Chúa Giê-su chống cự lại những cám dỗ của Sa-tan trong đồng vắng? Chúng ta học được gì về Kinh Thánh trong câu chuyện này?

Khi bị cám dỗ bởi cái đói và thèm ăn, Đức Chúa Giê-su đáp lại: “Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời” (Ma-thi-ơ 4:4). Đức Chúa Giê-su chỉ lại Lời hằng sống và nguồn thiêng liêng tối hậu của nó. Qua cách này, Ngài khẳng định uy quyền của Kinh Thánh. Khi Sa-tan đem những vương quốc và vinh quang của thế gian ra đặt cám dỗ Ngài, Đức Chúa Giê-su đáp lại, “Có chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa, là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi” (Ma-thi-ơ 4:10, Lu-ca 4:8). Đức Chúa Cơ Đốc nhắc nhở chúng ta rằng sự thờ phượng thật sự tập trung vào Đức Chúa Trời chứ không phải ai khác, và sự phục tùng Lời Ngài là sự thờ phượng thật. Cuối cùng, với sự cám dỗ về tình yêu Đức Chúa Trời có cho Con Ngài và sự giả định về tình yêu ấy, Đức Chúa Giê-su trả lời, “Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người” (Ma-thi-ơ 4:7, cũng như Lu-ca 4:12).

Trong cả ba cám dỗ, Chúa Giê-su đáp lại bằng các chữ “Có lời chép rằng.” Ấy là, Chúa Cứu Thế đi ngay vào Lời của Đức Chúa Trời và không gì khác khi phải đối phó với các cuộc tấn công và lừa dối của Sa-tan. Đây sẽ là một bài học mạnh mẽ cho tất cả chúng ta: Kinh Thánh, và chỉ Kinh Thánh mà thôi, là tiêu chuẩn và nền tảng tối hậu của niềm tin của chúng ta.

Đúng vậy, Kinh Thánh và duy chỉ Kinh Thánh là phương pháp phòng thủ của Chúa Giê-su, chống lại các cuộc tấn công của kẻ thù. Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời, nhưng trong sự chống đỡ lại Sa-tan, Ngài để mình chỉ phục tùng duy nhất vào Lời của Đức Chúa Trời.

Những lời Chúa nói không phải là ý kiến; chúng không phải là một lập luận rườm rà hay tranh luận phức tạp; chúng không phải là những lời đả kích cá nhân; mà là những lời đơn giản nhưng sâu sắc của Kinh Thánh. Đối với Đức Chúa Giê-su, Kinh Thánh có thẩm quyền và quyền lực lớn nhất. Qua cách này, chức vụ của Ngài bắt đầu với một nền tảng nhất định và tiếp tục xây dựng dựa trên sự đáng tin cậy của Kinh Thánh.

Làm sao chúng ta học được sự nương cậy nơi Lời Chúa cũng như biết phục tùng lời ấy?

2. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ LUẬT PHÁP

Đọc Ma-thi-ơ 5:17–20; Ma-thi-ơ 22:29; và Ma-thi-ơ 23:2, 3. Đức Chúa Giê-su nói gì qua các lời này?

Chúa Giê-su đã dạy các môn đồ của Ngài vâng lời Lời Chúa và luật pháp. Không bao giờ có một sự gợi ý nào về việc Ngài nghi ngờ thẩm quyền hay giá trị của Kinh Thánh. Trái lại, Ngài liên tục gọi nó là nguồn gốc của quyền uy thiên thượng. Và với những người Sa-đu-sê, Chúa nói, ‘Các ngươi lắm, vì không hiểu Kinh Thánh, và cũng không hiểu quyền phép Đức Chúa Trời thể nào’ (Ma-thi-ơ 22:29). Ngài đã dạy rằng chỉ biết bằng trí tuệ không thôi về Kinh Thánh và những sự dạy dỗ của nó thì không đủ để biết chân lý, và quan trọng hơn, để biết Chúa, bởi vì Ngài là chân lý ấy.

Ma-thi-ơ 22:37–40 cho chúng ta biết gì về quan điểm của Đức Chúa Giê-su với luật pháp của Môi-se?

Trong câu nói này với nhà học luật, Đức Chúa Giê-su tóm tắt Mười Điều Răn, được trao cho Môi-se gần 1,500 năm trước. Chúng ta cần ý thức cách Đức Chúa Giê-su chú tâm vào luật pháp trong Cựu Ước và nâng nó lên mức cao nhất. Nhiều Cơ Đốc nhân đã kết luận không chính xác rằng ở đây một điều răn mới được đưa ra, và từ đó, không biết bằng cách nào, họ lại cho rằng luật pháp trong Cựu Ước đã được thay thế bằng phúc âm Tân Ước. Nhưng sự thật là những gì Chúa Giê-su đang dạy dựa trên luật pháp Cựu Ước. Đáng Cơ Đốc đã mở màn và tỏ bày luật pháp hoàn hảo hơn để “trên hai điều răn” này (tóm tắt Mười điều răn, bốn điều răn đầu chú trọng vào mối quan hệ giữa người với Đức Chúa Trời và sáu điều sau chú trọng vào mối quan hệ giữa người với người) “Hết thầy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra” (Ma-thi-ơ 22:40). Theo cách này, Đức Chúa Giê-su cũng nâng cao toàn bộ Cựu Ước khi Ngài phán, “luật pháp và lời tiên tri”, vì đây là cách nói ngắn gọn để nói đến luật pháp, các tiên tri và các tác phẩm, hoặc cả ba phần của Cựu Ước.

“Ngài chỉ về Kinh Thánh như đó là thẩm quyền không thể nghi ngờ, và chúng ta cũng nên làm như vậy. Kinh Thánh sẽ được trình bày như là lời của Đức Chúa Trời vô hạn, là kết thúc của mọi xung khắc và là nền tảng của tất cả mọi niềm tin – Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, trang 39, 40.

Điều gì (nếu có) là nguồn thẩm quyền (như gia đình, triết lý sống, văn hóa) có thể làm bạn thấy sự phục tùng của mình với Lời Chúa bị thách thức?

3. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ TOÀN BỘ KINH THÁNH

Đọc Lu-ca 24:13–35, 44, 45. Đức Chúa Giê-su dùng các sách Kinh Thánh cách nào để dạy các môn đồ về sứ điệp phúc âm?

Sau cái chết của Đấng Cơ Đốc, những kẻ theo Ngài đầy bối rối và hoang mang. Làm thế nào mà một sự việc như thế này lại có thể xảy ra? Như vậy có nghĩa gì? Trong đoạn này của Lu-ca, chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su xuất hiện với các kẻ tin Ngài hai lần, lần đầu với hai người đang trên đường đến Em-ma-út, và sau là với những người khác. Trong cả hai dịp này, Đức Chúa Giê-su đã giải thích thế nào tất cả mọi sự đã được ứng nghiệm như các lời tiên tri trong Cựu Ước: “Bắt đầu từ Môi-se rồi kể đến mọi đấng tiên tri mà cắt nghĩa cho hai người đó những lời chỉ về Ngài trong cả Kinh Thánh” (Lu-ca 24:27).

Một lần nữa trong Lu-ca 24:44, 45, Ngài nói, “Ấy đó là điều mà khi ta còn ở với các người, ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh.”

Hãy để ý lời tham chiếu cụ thể của Đức Chúa Giê-su trong Lu-ca 24:27 “trong cả Kinh Thánh”. Đây là phần được nhắc lại trong đoạn văn thứ hai là “trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi thiên” (Lu-ca 24:44). Điều này xác định rõ ràng rằng Chúa Giê-su, Ngôi Lời đã trở nên xác thịt (Giăng 1:1–3, 14), dựa vào thẩm quyền của Kinh Thánh để giải thích những điều này là điều đã được báo trước hàng trăm năm trước. Bằng cách đề cập đến tất cả mọi sách của Kinh Thánh, Đức Chúa Giê-su đang dạy các môn đồ qua cách Ngài làm. Khi họ đi ra để truyền bá thông điệp phúc âm, họ cũng muốn khai thác tất cả Kinh Thánh để mang lại sự hiểu biết và sức mạnh cho những người cải đạo mới trên khắp thế giới.

Cũng lưu ý rằng, trong Ma-thi-ơ 28:18–20, Đức Chúa Giê-su nói với các môn đồ của Ngài lúc ấy (và với chúng ta ngày nay) rằng “Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta.” Nhưng uy quyền ấy vẫn bắt nguồn từ Cha của Ngài và toàn thể Ba Ngôi Đức Chúa Trời, vì Ngài nói với họ, “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ.” Rồi đến đoạn văn quan trọng: “Và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người.” Chúa Giê-su dạy gì và truyền lệnh gì? Mọi sự dạy dỗ của Ngài là dựa trên toàn bộ Kinh Thánh. Đó là dựa trên thẩm quyền tiên tri của Lời Đức Chúa Trời mà Ngài đã đến thế gian, và đó là để làm trọn các lời tiên tri trong Kinh Thánh mà Ngài đã vâng lời Cha mình.

Nếu Đức Chúa Giê-su chấp nhận toàn bộ Kinh Thánh, tại sao chúng ta không làm như Ngài? Một lần nữa, làm thế nào chúng ta có thể học để chấp nhận thẩm quyền của toàn bộ Kinh Thánh, dầu cả khi chúng ta nhận ra rằng không phải mọi thứ vẫn nhất thiết phải áp dụng cho chúng ta ngày nay? Mang câu trả lời của bạn đến lớp vào ngày Sa-bát để thảo luận.

4. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VỚI NGUỒN CỘI VÀ LỊCH SỬ KINH THÁNH

Đức Chúa Giê-su đã dạy rằng Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời trong ý nghĩa rằng những gì Kinh Thánh nói đồng nghĩa với những gì Đức Chúa Trời nói. Nguồn cội của những lời ấy đến từ Chúa, do đó chứa uy quyền tối thượng cho mọi khía cạnh của cuộc sống. Đức Chúa Trời hành động qua toàn lịch sử thế giới để tiết lộ ý muốn của Ngài cho nhân loại qua Kinh Thánh.

Chẳng hạn, trong Ma-thi-ơ 19:4, 5, Đức Chúa Giê-su trích dẫn một lời được viết bởi Môi-se. Nhưng Ngài lấy đoạn văn này và nói, “lời chép về Đấng Tạo Hóa, hồi ban đầu, dựng nên một người nam, một người nữ, và có phán rằng: Vì cơ đó người nam sẽ lìa cha mẹ, mà dính dít với vợ mình.” Ở đây, thay vì nói “Kinh Thánh nói,” Đức Chúa Giê-su nói, “Đấng Tạo Hóa...” Ngài cho thấy trên thực tế, Đức Chúa Trời được coi là tác giả của lời phán này, mặc dù nó được viết bởi Môi-se.

Đọc các đoạn Kinh Thánh dưới đây. Đức Chúa Giê-su hiểu những nhân vật và sự cố trong lịch sử như thế nào?

Ma-thi-ơ 12:3, 4 _____

Mác 10:6–8 _____

Lu-ca 4:25–27 _____

Lu-ca 11:51 _____

Ma-thi-ơ 24:38 _____

Đức Chúa Giê-su luôn xem các nhân vật, địa điểm và các sự kiện trong Cựu Ước là sự thật lịch sử. Ngài đề cập đến Sáng thế Ký đoạn 1 và 2, A-bên của Sáng thế Ký 4, Đa-vít ăn bánh trần thiết và Ê-li-sê là những người trong số các nhân vật lịch sử mà Chúa nói đến. Ngài liên tục nói về những sự chịu đựng của các vị tiên tri thời xưa (Ma-thi-ơ 5:12, Ma-thi-ơ 13:57, Ma-thi-ơ 23:34–36, Mác 6:4). Trong một sứ điệp cảnh báo, Đức Chúa Giê-su cũng mô tả về thời kỳ của Nô-ê: “Trong đời Nô-ê thế nào, khi Con người đến cũng thế ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đùa đem đi hết thảy, khi Con người đến cũng như vậy” (Ma-thi-ơ 24:38–39). Điều này cho thấy Đức Chúa Giê-su đã đề cập đến trận đại hồng thủy như là một hành động kinh khủng của sự phán xét của Đức Chúa Trời, và xem đó là một sự kiện lịch sử.

Bởi vì chính Đức Chúa Giê-su nói đến các nhân vật lịch sử này là có thật, điều ấy cho ta thấy gì về sức mạnh của sự lừa dối của Sa-tan mà nhiều người ngày nay, thậm chí cả những người là Cơ Đốc nhân, thường phủ nhận sự hiện hữu của các nhân vật Kinh Thánh? Tại sao chúng ta phải dùng để mình bị rơi vào cái bẫy đó?

5. CÁC SỨ ĐỒ VỚI KINH THÁNH

Cách các tác giả Tân Ước dùng và nói về Kinh Thánh cũng giống như cách Đức Chúa Giê-su làm. Trong các vấn đề về giáo lý, đạo đức và sự ứng nghiệm của lời tiên tri, Cựu Ước đối với họ là Lời có thẩm quyền của Đức Chúa Trời. Chúng ta không tìm thấy, ở bất cứ đâu, mà các sứ đồ nói hoặc thách thức thẩm quyền hay sự xác thực của bất kỳ phần nào trong Kinh Thánh.

Các câu dưới đây dạy chúng ta gì về sự hiểu biết của các sứ đồ về thẩm quyền của Lời Chúa?

Công vụ 4:24–26 _____

Công vụ 13:32–36 _____

Rô-ma 9:17 _____

Ga-la-ti 3:8 _____

Lưu ý trong các đoạn này sự liên quan mật thiết giữa Kinh Thánh và tiếng nói của chính Đức Chúa Trời như thế nào. Trong Công vụ 4, ngay trước khi được đầy dẫy Đức Thánh Linh tuôn đổ trên họ, các môn đồ đã ca ngợi Đức Chúa Trời vì sự giải thoát của Phi-e-rơ và Giăng. Trong lời ngợi khen, họ lớn tiếng, thừa nhận Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và đã nói qua Đa-vít, tôi tớ của Ngài. Ấy là, lời của Đa-vít là những lời của Đức Chúa Trời. Trong Công vụ 13:32–36, Phao-lô trích dẫn lời của Đa-vít một lần nữa, nhưng ông gán những lời ấy là lời Đức Chúa Trời, vì câu 32 nói: “lời hứa ban cho tổ phụ chúng ta, rằng Đức Chúa Trời . . .”

Trong Rô-ma 9:17, ở những đoạn mà “Đức Chúa Trời” là chủ từ thì Phao-lô dùng từ ngữ “Kinh Thánh”: “Trong Kinh Thánh cũng có phán cùng Pha-ra-ôn rằng”, mà thực sự có thể được nói, “Đức Chúa Trời phán cùng Pha-ra-ôn.” Trong Ga-la-ti 3:8, chủ từ “Kinh Thánh” được sử dụng thay cho “Đức Chúa Trời,” cho chúng ta thấy Lời Chúa gắn chặt với chính Chúa là đường nào.

Mà thật vậy, các tác giả Tân Ước đều thống nhất trong việc dựa vào Kinh Thánh Cựu Ước và xem đây là Lời Đức Chúa Trời. Có hàng trăm trích dẫn trong Tân Ước đến từ Cựu Ước. Một học giả đã biên soạn một danh sách gồm 2,688 tài liệu tham khảo cụ thể, thì 400 trích dẫn đến từ sách Ê-sai, 370 từ Thi thiên, 220 từ Xuất Ê-díp-tô Ký, v.v. Nếu chúng ta còn thêm vào danh sách này những ám chỉ, chủ đề và hình ảnh, thì con số còn tăng thêm nữa. Các sách trong Tân Ước nếu dùng lời tiên tri trong Cựu Ước thường được giới thiệu với cụm từ, “vì có lời chép” (Ma-thi-ơ 2:5, Mác 1:2; 7:6, Lu-ca 2:23; 3:4, Rô-ma 3:4; 8:36; 9:33; 1 Cô-rinh-tô 1:19, Ga-la-ti 4:27, 1 Phi-e-rơ 1:16). Tất cả những điều này xác nhận rằng Kinh Thánh Cựu Ước là nền tảng mà các giáo lý của Đức Chúa Giê-su và các sứ đồ dựa vào.

Các thí dụ này dạy gì cho chúng ta về sự nguy hiểm của bất kỳ những ý tưởng nào có thể làm giảm niềm tin của chúng ta vào thẩm quyền của Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Những kẻ tự coi mình khôn ngoan hơn lời Đức Chúa Trời, khôn ngoan hơn cả Ngài; và thay vì đứng trên một nền tảng không lay chuyển và dùng lời Chúa để thử nghiệm mọi sự, họ lại đối chiếu những lời ấy bằng ý tưởng về khoa học và thiên nhiên của chính họ, và nếu nó không thuận với ý tưởng khoa học của họ, thì nó bị họ loại bỏ là không xứng đáng với sự tín nhiệm.” – Ellen G. White, *Signs of the Times*, ngày 27 tháng 3 năm 1884, trang 1.

“Những ai quen thuộc với sự khôn ngoan và mục đích của Đức Chúa Trời như được bày tỏ trong lời của Ngài, thì trở thành những con người có sức mạnh tinh thần; và họ có thể trở thành những người đồng công có hiệu quả với Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc là Người Thầy vĩ đại . . . Đấng Cơ Đốc đã ban cho dân Ngài những lời của chân lý, và tất cả đã được kêu gọi góp phần hành động trong việc mang lời Ngài đến cho toàn thế giới biết đến. . . . Không có sự thánh hóa ngoài chân lý, và lời Chúa. Sau đó, mọi người cần phải hiểu nó như thế nào,” – Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, trang 432.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nếu Đức Chúa Giê-su, các tác giả Phúc âm, và Phao-lô đã xem Kinh Thánh Cựu Ước là Lời của Đức Chúa Trời, thì điều này cho chúng ta biết tại sao nhiều quan điểm của thời nay về Kinh Thánh là sai, và tại sao chúng ta không nên rơi vào những tranh luận này, cho dầu là ai dạy về các điều ấy đi nữa?
2. Để cho mọi người có được một khái niệm về độ xa vời mà nhiều học giả Kinh Thánh hiện đại đã đi với sự hoài nghi của họ, đây là một vài điều mà nhiều học giả hiện đại phủ nhận. Họ từ chối Sự Tạo Thế thật sự là trong sáu ngày (buổi chiều và buổi mai), mà họ chấp nhận sự tiến hóa qua hàng tỷ năm. Họ từ chối một Adam không phạm tội trong một thế giới chưa sa ngã. Họ từ chối một trận đại hồng thủy khắp mặt địa cầu. Một số từ chối sự hiện hữu thật sự của Áp-ra-ham. Một số từ chối câu chuyện của cuộc vượt thoát khỏi Ê-díp-tô. Một số từ chối các phép lạ của Chúa Giê-su, kể cả sự sống lại của Ngài. Một số bác bỏ ý tưởng rằng các lời tiên tri có thể tiên đoán những sự kiện lịch sử của tương lai, đôi khi hàng thế kỷ hoặc thậm chí là hàng thiên niên kỷ trước. Điều gì xảy ra qua các kết luận trên, khi người ta bắt đầu nghi ngờ về thẩm quyền và sự xác thực của Kinh Thánh? Ngoài ra, có những phương cách nào để chúng ta có thể giúp những người như vậy hiểu được chân lý?
3. Để trả lời câu hỏi của cuối bài học ngày thứ Ba, làm thế nào để chúng ta hiểu toàn bộ Kinh Thánh đã được soi dẫn, ngay cả những phần không nhất thiết có thể áp dụng cho chúng ta ngày nay?